

13 Losse Eindjes

(bijgewerkt 10-02-2021)

- Voorts acht het hof het niet aannemelijk dat het slachtoffer, van wie uit verklaringen van familie en bekenden blijkt dat zij zich zorgvuldig placht te kleden en er altijd goed verzorgd uitzag, op de avond dat zij om het leven is gebracht een blouse zou hebben gedragen met een bloedvlekje in de kraag en rozerode vlekken op verschillende andere plaatsen die daar bij een eerdere gelegenheid al in zijn gekomen -

AUTO's	1
<i>Niet te filmen</i>	1
<i>Vals kenteken</i>	3
<i>Twee keer prijs</i>	3
<i>Nog een keer?</i>	4
JE HAREN RIJZEN JE TE BERGE	5
HET KLEDINGRITUEEL	5
HET FINANCIËEL RAPPORT	8
<i>Albert Heijn</i>	8
<i>Modehuis NUJ</i>	9
<i>De beleggingsadviseur</i>	9
<i>Bezoek aan de huisarts</i>	10

Was de moord op de weduwe een huurmoord? Die veronderstelling is wel gedaan op de webfora. En is niet eens zo onredelijk. Een aantal niet opgeklearde waarnemingen laat zich ineens beter verklaren. Waarnemingen die nu gewoon terzijde zijn gelegd. Waarnemingen die min of meer een patroon verraden.

In eerdere hoofdstukken, in het hoofdstuk *Dwaalsporen* in het bijzonder, kwamen bijzonderheden aan het licht die een hoge organisatiegraad veronderstellen. Ook de wijze van uitzetten van de dwaalsporen was 'verdacht', aangezien zij inspeelde op methoden die de politie hanteert bij het bepalen van de doodstijd. Het lijkt wel of de dader erop kon rekenen dat dit politiekorps weinig zou letten op forensische gegevens. En wat te denken van het verdwenen onderzoek van de technische recherche in de keuken en van het weren van de schouwarts? En er is meer.

Auto's

Niet te filmen

Al tijdens het buurtonderzoek kwamen gegevens naar boven die vragen opwierpen en waarop geen antwoorden werd gezocht:

TJ 085 xx 280999 1205 Verdachte auto

Vanwege de fa [garagebedrijf] Zwolseweg (..) wordt de aandacht gevestigd op een zwarte/anthraciet kleurige Mercedes Vito met donker getinte ramen. Verder geen gegevens van deze auto bekend. Vanuit deze auto zou op vrijdag 24-09-99 rond 15.30 uur op de Zwolseweg filmopnames gemaakt zijn.

Daar blijft het vervolgens bij. Wij lezen er *niets* meer over. Bijvoorbeeld niets over de wijze waarop deze waarneming tot stand is gekomen. Wat zag de getuige, was het één getuige of waren het er meerdere? Waarom dacht de getuige dat het filmopnames waren? Waar bevond de Mercedes zich nu eigenlijk precies? Stond de wagen stil of was deze in beweging?

Ik schetste al het dwaalspoor met de post (*Dwaalsporen*). Om dat te arrangeren zou het handig zijn de woning vooraf te betreden en enige poststukken te ontvreemden. Ik wees er al op dat het dwaalspoor 'sleutels' erop wijst dat de dader of daders beschikten over sleutels. De beste gelegenheid kiezen vraagt om observatie. Wellicht hadden de garagisten iets gezien dat ze verkeerd

interpreteerden, waardoor het verhaal van de *filmopnamen* de wereld in geholpen werd. Film lijkt mij eigenlijk ook in 1999 al een beetje heel ouderwets. En zouden de eventueel gemaakte filmopnamen niet heel welkom geweest zijn? Bij de latere uitzending van *Opsporing verzocht* werd hiervan in ieder geval geen melding gemaakt. Het zou ook wel weer een extra probleem gecreëerd hebben als op de filmopnamen de woning was te zien *zonder* gesloten gordijnen..

Buurtonderzoek, ME-belevissen en getuigenverklaringen met auto's rond de plaats delict.

Vanuit het garagebedrijf werd op 24 september een Mercedes Vito gezien die *filmopnames* zou hebben gemaakt van de Zwolseweg.

Op 25 september trof de ME een Honda Civic aan die volgens de opgespoorde kentekenhouder daar nooit heeft gestaan. Ofwel, de auto was vermoedelijk gestolen en het kenteken naar alle waarschijnlijkheid vervalst. Hierbij was er ook nog voor gezorgd, dat het kenteken bij de gestolen auto paste.

Een fietser zag vroeg in de opeenvolgende ochtenden van 24 en 25 september een voertuig met Duitse nummerborden, mogelijk een Mercedes, van voor de woning van het slachtoffer wegrijden.

Vals kenteken

Op zich kan men dit alles als speculatief beoordelen, ware het niet dat er meer was. In datzelfde buurtonderzoek al (mijn nadruk):

036 xx 990926 1640 ME belevissen

Door de club van [collega] werden de volgende opvallende zaken waargenomen: (..)

* Op de hoek Zwolseweg/Erasmusstraat staat een rode Golf [beschrijving voertuig], die de indruk van een junken bak geeft. Kentekenhouder uit [plaatsnaam]

** Ongeveer 50 meter **vanaf de auto richting binnenstad** staat een witte Honda Civic [kenteken] waarvan de kentekenhouder in Wijk bij Duurstede zou wonen.*

040 xx 990926 16.00 PD

Door ons werd een nader onderzoek ingesteld nav enkele bevindingen van de ME. In de omgeving van de PD werden twee voertuigen aangetroffen:

(..).

*2. Erasmusstraat, een witte Honda Civic whk [kenteken], tnv [adresgegevens Wijk bij Duurstede] Dit voertuig werd door ons niet meer aangetroffen. Kent. houdster werd door ons gebeld. Zij verklaarde dat haar auto bij haar voor de deur stond en dat deze **nooit** in Deventer was geweest.*

Wederom is het verwarrend dat de details niet overeenstemmen. In posting 036 wordt een beschrijving van de plaats van het voertuig gegeven. Hieruit blijkt dat het voertuig op de Zwolseweg stond. Immers loopt de Erasmusstraat niet richting binnenstad en de Zwolseweg wel. Alle zes onderdelen van deze posting handelen trouwens over de Zwolseweg. Uit deze posting blijkt ook dat de notulist zich niet realiseerde dat de Honda *meer in de richting van de plaats delict stond*. De plaats delict ligt vanaf de genoemde hoek Zwolseweg/Erasmusstraat 150 m richting binnenstad.

Door deze onduidelijkheid staat nu in posting 040 ten onrechte de Erasmusstraat genoemd als locatie van de Honda. De Honda stond dus op de hoek Zwolseweg/Arnold Moonenstraat, 70 m van de woning van het slachtoffer, voldoende dichtbij om haar met de auto te kunnen zien wegrijden of thuiskomen. En om haar eventueel te kunnen volgen.

Waar het echt om gaat, ligt er niet zo dik op. Dus zal ik dat maar benadrukken. *Ofwel de gebelde getuige liegt dat het gedrukt staat, ofwel er was iets anders gaande*. Doordat er geen nader contact meer was met de getuige ga ik ervan uit dat dat 'andere' gaande was.

In dat geval stond er niet ver van de woning van het slachtoffer een auto met valse nummerplaten geparkeerd. Valse nummerplaten die keurig bij het merk - en kleur - van de auto waren uitgezocht en besteld, er is immers geen melding van het stelen van de nummerplaten van de auto bij de gebelde getuige. Dat wijst op een professionele aanpak. Een dag later was de auto weer weg. Een auto met bijgezochte valse nummerplaten verraadt een criminele intentie. Een verdachte auto vlak na een delict op 100 m van de plaats delict. Toeval?

Op zijn minst had de recherche alle gegevens over dit kenteken moet ophalen - zoals opgelegde boetes - om meer duidelijkheid te verkrijgen. Niets van dit alles.

Twee keer prijs

Dezelfde week nog meldde zich een getuige na lezing van een persbericht. Politiejournaal 2 oktober 1999 (mijn nadruk):

"[NAW] deelt het volgende mee. Elke werkdag omstreeks 07.40 uur komt hij langs de PD als hij richting Diepenveen gaat. Zo ook op vrijdag 24 en zaterdag 25 september. Op vrijdag 24 zag hij ter hoogte van de PD een grote grijze auto, mogelijk een Mercedes staan.

*Op deze auto zat een Duits kenteken. Er liep een man van omstreeks 50 jaar gekleed in een blauwe broek en wit overhemd naar de auto, stapte in, toeterde en reed weg. Zaterdag 25 zag hij dezelfde man en auto weer. **Nu stapte de man uit en liep in de richting 157 en friemelde daar wat aan boombladeren.** De lichten van de auto knipperden. Waar de man bleef weet melder niet. Hij heeft de man niet in het gezicht gezien en kan ook geen nader signalement verstrekken."*

Weer een Mercedes? Opmerkelijk is het feit dat de Zwolseweg zodanig was opgebroken dat dit voertuig moest omkeren om weer weg te komen. Een detail, waarover de recherche deze fietser niet heeft ondervraagd. Het lijkt er niet op dat de recherche een poging heeft gedaan het type auto nader te bepalen. Er lijkt ook weinig aandacht te zijn voor de verdachte handelingen van de chauffeur, het friemelen aan de boombladeren staat vrijwel gelijk aan het nemen van poolshoogte, de man stond op basis van deze verklaring met zijn gezicht naar de woning.

De getuige zag dus hetzelfde voertuig op de twee opeenvolgende ochtenden die naar mijn mening van belang zijn in deze zaak. De ochtend van de dag van voorbereiding van de dwaalsporen en de ochtend na de moord. De recherche gaat er deze keer achteraan, gelezen het politiejournaal van 2 oktober 1999:

"Betreft auto met Duits kenteken.

Naar aanleiding van een melding over een grote donkere auto met een Duits kenteken op de Zwolseweg rond gekeken. Geen auto aangetroffen. Wel stond er in de Kerkstraat thv de woning van [naam] een zwarte Volkswagen Golf voorzien van het kenteken [kenteken]."

Ze keken om 16:00 uur rond, terwijl de fietser de auto tweemaal 's ochtends vroeg zag. Verder komt er in het journaal geen enkele follow-up voor. Ook geen navraag bij de bureaus. Als ik een onderzoek naar deze waarneming zou moeten doen, ging ik om 7:30 uur 's ochtends voorbijgangers op de Zwolseweg aanspreken. Dan heb je kans dat je iemand treft die één van die vorige dagen ook iets heeft gezien. Nooit geschoten is altijd mis. Ja, je moet wel vroeger opstaan. Overigens werd de bezorger van de Telegraaf ook nooit ondervraagd. Ook een te vroege vogel.

Nog een keer?

Na uitzending van het programma 'Opsporing verzocht' (19 oktober 1999) kwamen allerhande tips binnen. Dat betekende een flinke bladvulling voor het politiejournaal. Sommige ontvangen tips staan er zelfs meerdere keren in. Eén van deze tips – mogelijk n.a.v. dit programma - lijkt mij wat ver gezocht, maar ik vind hem toch de moeite van het vermelden waard (politiejournaal 28 oktober):

"[Naam] kreeg van de meldkamer Utrecht het volgende bericht: Mevr. [naam telefoonnummer] had gemeld dat zij op een parkeerplaats aan de Zwolseweg een witte Peugeot had gezien. Een inzittende (bestuurder ?) had geld zitten tellen. "

Het publiek werd opgeroepen mee te denken over dit misdrijf. Allerlei suggesties werden gedaan, om maar reacties op te wekken. Bekijken wij nu deze mededeling, dan valt onmiddellijk op dat er geen datum werd opgeschreven, geen tijdstip ook en dat de ontvanger van deze tip zich kennelijk niet realiseerde dat de Zwolseweg ruim 1 km lang is. Het maakt natuurlijk nogal wat uit, wanneér die auto wáár stond. Om welke hoeveelheden geld ging het daarbij? Zag de getuige dit misschien? En was zij zeker van het type auto? Bepaalde typen Peugeot uit die periode lijken als twee druppels water op de Honda Civic uit die tijd.

Het gaat wat ver, hier veel achter te zoeken. Maar de wijze, waarop deze tip werd behandeld, maakte de tip al bij voorbaat kansloos en waardeloos.

Je haren rijzen je te berge

De weduwe droeg een opvallende haardracht, vermoedelijk gebruikmakend van een grote hoeveelheid haarlak om het in model te houden. Het haar was links buitenwaarts omhoog gekruld, maar rechts draaide een lok juist naar binnen. Iedere zaterdag werd het bijgewerkt. Hoe ze dit kapsel van zaterdag naar zaterdag liet overleven, verhaalt de historie niet. In dit verband is het relevant op te merken dat er geen enkele vrouwelijke rechercheur in het team meedraaide, zodat er gewoon niet werd nagevraagd naar dit soort details, terwijl er wel contact was met haar kapster. Op de plaats delict is dit gekunstelde kapsel niet te herkennen. Eén spoortje van de lak was nog zichtbaar, één lok zat nog wat bijeen geplakt. Met andere woorden, beide krullen waren uit het haar geborsteld. En wel op zodanige wijze dat ze de hele vrijdag ontoonbaar zou zijn geweest. De dag waarop ze volgens het scenario van de recherche op bezoek zou gaan bij Wilma. En ook donderdagavond, de avond waarop ze volgens de uitgezette dwaalsporen nog bezoek had moeten ontvangen, was het kapsel ook al weg. Past dit bij de vele opmerkingen over haar zorg voor uiterlijkheden?

Links foto met het gebruikelijke kapsel. Rechts hierop geprojecteerd het kapsel op de plaats delict. De krullen links en rechts zijn naar achteren weggeborsteld. Dat zou je pas verwachten aan de vooravond van het kappersbezoek.

Nu ging de mevrouw Wittenberg iedere zaterdagochtend meteen naar de kapper, om 8:30 met de bus. De bus stopte voor de deur. Soms nam de buurman haar mee naar de kapper. De kapsters zijn niet naar details gevraagd. Hoe kwam mevrouw Wittenberg aan bij de kapper? Met lak in d'r haar? Of kamde ze voor het gemak de lak er vrijdagavond al uit en droeg zij zaterdag even een sjaal om het haar?

Dat lijkt logischer dan dat zij donderdagmiddag d'r haar al uitborstelde. Dat haar kapsel al uitgeborsteld was, valt met het scenario van de recherche op geen enkele manier te rijmen. Kan de schade aan haar kapsel aan de versleping worden toegeschreven? Dan zou dat kapsel toch alleen maar in de war zitten? Tevens redt dat de zaak van de recherche niet, want een versleping kwam in hun verhaal helemaal niet voordat .

Het kledingritueel

Een heel ander los eindje. In *Doodstijd* en *Dwaalsporen* heb ik materiaal aangedragen, om aan te tonen dat de moord pas op zaterdagochtend plaats vond. En in *Bloed zien, IJzersterk Bewijs* en *Knoeiwerk NFI* heb ik betoogd dat het DNA van Louwes op donderdagochtend op de blouse werd

gedeponeerd. De combinatie hiervan zal vragen doen rijzen. In dat geval werd dezelfde blouse donderdagochtend en vrijdagavond gedragen. Is dat wel logisch?

In feite werd deze kwestie al door de broer van het slachtoffer aangekaart, zowel tijdens het herzieningsproces van Den Bosch (203/4), als later in de publiciteit. Om reden van dat laatste, haal ik de broer maar uit de anonimiteit, het is de bekende tekenaar Kees Willemen. Ik laat hem aan het woord (Telegraaf 14 februari 2004):

"Wij als familie en haar beste vrienden konden duidelijk maken dat mijn zuster zich minstens één keer per dag omkleedde. Zij had een heel strikt kledingritueel. Die avond droeg zij beslist een andere blouse dan 's morgens. Maar juist op de blouse die ze op de avond van de moord aan had, zat dat bloedspatje. Het was dus onmiskenbaar van de man die 'het laatst zijn arm om haar heen sloeg'. Ze was gewurgd en met messteken doorboord. Wij hebben dat verhaal over haar strikte kledinggewoonten de advocaat-generaal vlak voor de zitting nog in een briefje kenbaar gemaakt. Zij heeft dat ook meegenomen in haar requisitoir en deze aanvulling is verweven in het vonnis. Het is een heel sterk onderbouwd vonnis. Het geeft ons een goed gevoel. Eindelijk is er ook naar onze stem geluisterd."

Over het requisitoir is Kees niet nauwkeurig. Mevrouw Brughuis verwerkt deze bijzonderheid wel in haar betoog, maar gebruikt hiervoor de verklaring van de huishoudster die op dit punt wel betrouwbaar wordt geacht. In dat betrouwbaar achten is mevrouw Brughuis nogal selectief. Het briefje - het waren er feitelijk twee - werd voor de zitting van 26 januari 2004 ingestuurd. Zo'n 'briefje' is juridisch maar een vreemd gedrocht. Echter, de rol van dit briefje staat niet duidelijk in het vonnis van het Hof te lezen, althans in de lezing van mr. Vellinga, zie verderop. Maar Kees wilde benadrukken dat het punt heeft meegespeeld in de overtuiging die het Hof uiteindelijk (onder-)vond. De verdediging vond het maar niets en bracht het onderwerp in ter cassatie (2005):

"8. Het achtste middel richt zich tegen het - door de steller van het middel veronderstelde - gebruik voor het bewijs van verklaringen van familie en bekenden waaruit blijkt dat het slachtoffer zich zorgvuldig placht te kleden en er altijd goed verzorgd uitzag op grond waarvan het Hof niet aannemelijk heeft geoordeeld dat het slachtoffer op de avond waarop zijn om het leven is gebracht een blouse zou hebben gedragen met een bloedvlekje in de kraag en rozerode vlekken op verschillende plaatsen die daar bij een eerdere gelegenheid al in zouden zijn gekomen. (..)

Het middel stoelt op de stelling dat het Hof hier doelt op "een handgeschreven brief van 26 januari 2004 opgesteld door [betrokkene 4] en [betrokkene 5], alsmede een getypte notitie van 'de nabestaanden' d.d. 26 januari 2004. Deze stukken, die ter terechtzitting van 26 januari 2004 door de Advocaat-Generaal in het geding zijn gebracht - en overigens niet onder de bewijsmiddelen zijn opgenomen - zouden geen onderdeel uitmaken van het strafdossier. Voorts wordt aangevoerd dat de verdediging niet voldoende tijd heeft gehad die stukken te bestuderen."

Dit cassatiemiddel staat hier geparafraseerd in de bespreking van de Advocaat-Generaal mr. Vellinga, wiens scherpzinnigheid ook al in *Dwaalsporen* ter sprake kwam. Ook hier geeft hij daar blijk van:

"Terzijde merk ik op dat het middel niet klaagt dat het Hof in strijd met HR 3 juni 2003, NJ 2004, 164, m.nt. JR, rov. 4.2 heeft verzuimd aan te geven aan welk wettig bewijsmiddel hij heeft ontleend dat het slachtoffer zich zorgvuldig placht te kleden en er altijd goed verzorgd uitzag"

Maar dat helpt kennelijk niet in een cassatie. Mr. Vellinga merkt op:

"Wat de laatste klacht betreft moet worden opgemerkt dat de verdediging ter zitting niet om gelegenheid om deze stukken te bestuderen heeft verzocht. Over het ontbreken van gelegenheid daartoe kan niet voor het eerst in cassatie worden geklaagd."

Dat de verdediging niet altijd vrijuit gaat, bleek al vaker.

Nu de mogelijkheid open staat, dat de moord pas rond zaterdagochtend werd gepleegd, dus minstens een dag later dan het bezoek op donderdagochtend, krijgt de aanvulling van Kees Willemsen c.s. ineens een geheel andere betekenis. De aanvulling draagt namelijk gewoon bij aan mijn analyses. Daarbij moet ik veronderstellen dat mevrouw Wittenberg een blouse maar enige uren droeg, maar hem daarna niet meteen in de wasmand deponeerde. Dat zou heel inefficiënt zijn, zowel met het oog op de hoeveelheid was, als met het oog op de levensduur van de blouse. Veel redelijker is het te veronderstellen dat zij de blouse te luchten hing. Daarbij vervliegt het geabsorbeerde vocht (katoen!) weer redelijk snel en wordt de blouse weer lekker draagbaar. Op die wijze wordt het volstrekt verklaarbaar dat mevrouw Wittenberg op twee opeenvolgende dagen toch dezelfde blouse droeg. Daar komt nog bij dat mevrouw Wittenberg na het bezoek van Louwes eerst nog de huisarts bezocht die natuurlijk DNA-veilig aan de andere kant van zijn bureau bleef. Thuis gekomen ging ze verder met het doen van de woning samen met de huishoudster. Op dat moment al werd de blouse waarschijnlijk verwisseld voor 'werkkleding'.

Het bloedvlekje had natuurlijk een heel andere herkomst, dan door Kees werd verondersteld (*Doodstijd, Bloed zien*).

Voor de volledigheid wil ik hier nog aan toevoegen dat het volstrekt niet valt uit te sluiten dat mevrouw Wittenberg al voor de nacht gekleed was, toen zij om het leven werd gebracht. Immers zijn er sporen vanaf de trap naar de woonkamer gevonden die wijzen op een versleping, ook in combinatie met andere sporen. De slaapkamer was boven. Het bed was keurig opgemaakt, maar dat betekent werkelijk helemaal niets, zeker niet gezien de dwaalsporen die elders herkenbaar zijn (*Dwaalsporen*). Daarnaast leverde het sectieverslag op dat het slachtoffer twee slips aan had, wat een kleine aanwijzing mag heten dat ze na haar dood werd aangekleed door de dader(s). Die pakten uiteraard een blouse die voor het grijpen hing. Normaal hingen er blouses in de badkamer klaar (verklaring huishoudster). Ter ondersteuning hiervoor verwijs ik nog even naar het oordeel van het Hof dat:

"het slachtoffer zich zorgvuldig placht te kleden en er altijd goed verzorgd uitzag".

De foto's van de plaats delict bevestigen dit beeld bepaald niet. Pantalon, schoenen en vest passen slecht bij de modieuze blouse van het Duitse merk Mario Rosella. Ook was het slachtoffer niet opgemaakt en was het kapsel uitgeborsteld. Dit alles past weer slecht bij het dwaalspoor van de gereed staande wijnfles. Maar op dat dwaalspoor wees de aanklager in 2004 zelf al.

Het financieel rapport

Nummer	: 991026102
Betreft	: Rapport van bevindingen m.b.t. testamenten / stichting Dokter Wittenberg/ bankoverschrijvingen contra de verdachte Ernest Cornelis Jacobus Johannes Louwes .

R A P P O R T

Het rapport, waarvan hier sprake is, had veel aan betekenis kunnen winnen, indien het zich had gericht op de hele zaak, i.p.v. alleen op de verdachte. Dit principe gaat in zijn algemeenheid voor het hele onderzoek op. Deze werkwijze zou men nog het beste kunnen kenschetsen als acute blikvernaauwing.

Het rechteam heeft een financieel rapport uitgebracht. Daarin verwacht je dus allerlei details betreffende de financiële transacties van mevrouw Wittenberg aan te treffen. Maar ho maar, we lezen hierin wel iets over uitgescheurde advertenties van mevrouw Louwes, maar niets over de meest recente transacties van mevrouw Wittenberg.

Albert Heijn

In het tactisch journaal lezen we over het gebruik van eurocheques, ook bij aankopen bij Albert Heijn. Omdat maar het de vraag was, wanneer dat laatste bezoek bij AH had plaatsgevonden, was het inzichtelijk maken van de betaalrekening van mevrouw Wittenberg voor de hand liggend.

489 RB 991019 22.00 Tip 14 Werd naar aanleiding van Opsp. Verzocht op genoemde dag en tijdstip gebeld door: [NAW]. Zij verklaarde elke vrijdagmorgen boodschappen te doen bij de AH in de Van Vlotenlaan, in Deventer. Daar had zij het slo voor het laatst gezien, op 10 of 17 september 1999. Het slo had een boodschappentas op wieltjes bij zich en werd net voor meldster geholpen aan de kassa. Zij herkende het slo. van in opsp. Verzocht. Het viel haar op dat het slo die zij andere keren ook wel in de winkel had gezien, zich nogal angstig en onrustig gedroeg. Bij de kassa keek het slo steeds om zich heen. Slo gedroeg zich duidelijk anders. Het was meldster opgevallen dat het slo betaalde met een ingevulde eurocheque van f 100,=. (..).

Hier wordt een duidelijke aanleiding, om de bankgegevens van mevrouw Wittenberg te raadplegen genegeerd. De vraag of de meldster daadwerkelijk mevrouw Wittenberg zag had via de mogelijke gewoonte om met een ingevulde (euro-)cheque te betalen kunnen worden gecheckt. En daarmee ook de laatste gelegenheid, waarbij mevrouw Wittenberg Albert Heijn bezocht. Immers zagen twee tot vier getuigen haar in de middag van 24 september richting Albert Heijn gaan.

Modehuis NUY

In een verklaring van de schoonheidsspecialiste is er sprake van dat mevrouw Wittenberg nog heel recent een bezoek aan Zutphen bracht om te 'shoppen' bij de bureu. Dat was modehuis NUY. Het tactisch journaal heeft twee mededelingen over het modehuis die wat betreft datering *niet* met elkaar overeenstemmen.

"611 A3 991028 10.40 Betreft werkopdracht 167. Telefonisch contact opgenomen met modehuis Nuy Zutphen, [adres en telefoon]. Slo was een goede klant van de firma. Slo was iemand die een ander mocht of niet. Mocht ze iemand niet dan wilde zij met die persoon ook geen zaken doen. Laatste bezoek van slo aan de firma Nuy was **ongeveer 2 maand geleden**. Dit kon niet meer worden nagegaan in het compu. Syst. Want men had haar naam reeds verwijderd. "

"242 RB 991006 11.45 Vervolg tactisch onderzoek (..) MODEHUIS NUY, [adres en telefoon]. (Opm. Op **990908** kocht het slo. voor f1880,- kleding bij verkoopster Catrien). "

Hier staan dus weer drie redenen, om de bankgegevens van mevrouw Wittenberg erbij te nemen:

- NUY heeft zelf de gegevens niet meer
- Het gaat om bedragen die niet contant zullen zijn afgerekend
- Het onderzoek maakte niet duidelijk, wanneer het laatste bezoek aan NUY en de schoonheidsspecialiste) plaats vond

Ook de volgende gegevens hadden de nieuwsgierigheid van de recherche moeten aanwakkeren:

- de vermelding van een zwart jack door de huishoudster dat wellicht net was gekocht
- de - alweer niet geregistreerde - melding van de schoonheidsspecialiste dat mevrouw Wittenberg vlak voor hun laatste ontmoeting bij NUY was wezen 'shoppen'
- de vondst van een draagtast van NUY op de zolder

De beleggingsadviseur

Ook de opmerking van de beleggingsadviseur gaven aanleiding tot nader financiële recherche:

"183 Ovl 991004 13.00 [beleggingsadviseur]
(..)

13.05 uur : [beleggingsadviseur] belt en verteld dat hij de tapes heeft uitgeluisterd en dat hij op MAANDAG 21-09-99 contact heeft gehad met het so omdat er wat bewegingen waren met haar aandelenportefeuille. Hij heeft op vrijdag tweemaal contact getracht te zoeken, echter zonder resultaat. "

Deze mededeling had moeten worden gecontroleerd omdat de precieze datum van dit contact niet klopt (maandag viel op 20 september) en omdat de contactpoging niet in het nummerweergavegeheugen van de telefoon van mevrouw Wittenberg stond - en dat had wel zo moeten zijn. De datum van een eventuele transactie in de beleggingsportefeuille had significant kunnen zijn. Een B-analyse had natuurlijk ook geholpen, ook in het onderzoek naar andere sporen (*Getuigen*).

Bezoek aan de huisarts

Veel later (2003) kwam een verklaring binnen, die weer opnieuw smeekte om de raadpleging van de bankgegevens (die, omdat ze 10 jaar bewaard worden nog steeds konden worden ingezien), notitie van recherche bijstandsteam IJsselland 28 oktober 2003:

"8 Tip Mevrouw [echtgenote huisarts] Zie mailwisseling. Het gaat om een tip na de vrijlating dit jaar van verdachte. De huisarts van het slachtoffer heeft zich uitgelaten over haar nervositeit in verband met het opnemen van geld van haar rekening. Ze was de dag voor de moord nog bij haar huisarts geweest. de huisarts gaf na vrijlating van verdachte aan zijn vrouw toestemming om dit door te geven aan de politie.

Actie/bespreekpunt AG: Aanleiding om de huisarts (door politie of schriftelijk AG) te bevragen over meer bijzonderheden t.a.v. uitlatingen van het slachtoffer? "

De huisarts wist van niets, maar de bankrekening zou het verhaal hebben kunnen bevestigen. Weer horen wij hier niets meer van. En weer die nervositeit, zoals ook bij Albert Heijn

Het zo vaak negeren van een belangrijk opsporingsmiddel, dat is toch onbegrijpelijk?